

Plaça Gran

Publicació
Granollerina

Núm. 39

Dissabte, 29 de setembre del 1979

Preu: 25 ptes.

El còlera

**La incubació oscil·la
de 8 hores a 5 dies**

pàgina 9

Última hora

**La ciutat davant
el problema de l'ensenyament**

pàgines centrals

Ja seria hora

Durant molts anys hem anat d'un feixisme de dretes a un feixisme d'esquerres. Si, també la república (la segona) legislà feixísticament amb, per exemple, la prohibició dels enterraments catòlics. També més d'un republicà, reproduint a la seva manera l'eslogan feixista «el jefe nunca se equivoca», justificava les lleis vexatòries arronsant les espatlles i dient «dura lex, sed lex».

També hi ha hagut feixisme d'esquerres (de dretes, ja no cal dir-ho) pel que fa a Catalunya i, sobre tot, quant al català. Hom justificava la persecució contra el català («dura lex sed lex» altra vegada!) deixant anar la famosa paraula «el castellà és la llengua OFICIAL».

«Oficial» Vet-aquí la paraula màgica, la que tancava de cop.

Amb tot, el qualificatiu «oficial» podia haver significat una altra cosa gens desagradable. Podia haver significat una llengua entre d'altres que, per raons òbvies, era la més adequada, més útil, més «funcional» per a agermanar els diversos pobles peninsulars i, a més, per ser la pròpia dels organismes estatals i la normal en les casernes. Que aquestes condicions les té el castellà, ningú no en dubta. Fins és la llengua en la que s'han d'entendre els independentistes catalans i bascos entre ells! No tinguin por els castellans, que el castellà no es perdrà pas, per més llibertat de que el català gaudeixi.

Els catalans no sols no hem tingut res en contra del castellà sinó que fins ens ha agradat de parlar-lo quan ens ha vingut de gust i no pas per ser «oficial». Aquesta disponibilitat pot haver estat la causa o potser l'efecte d'aquesta facilitat que —segons diuen testimonis imparcials— tenim per a aprendre llengües. La obstinació, en canvi, de tants castellans a no sortir de la seva, explicaria —sempre segons els mateixos testimonis imparcials— que ells en tinguin tan poca. Són molts, encara, els castellans cultes que «no es dignen» aprendre el català, però de passada escolteu a aquestes mateixes persones intentant de parlar en francès o, pitjor encara, en anglès...

Malhauradament el mot «oficial» té molt males connotacions per a nosaltres. Fins fa poc «oficial» venia a dir-nos que havíem estat vençuts, reduïts a ciutadans de segona. Ens recordava la perduració de la derrota soferta l'onze de setembre de l'any 1714; que, com a poble, ja havíem desaparegut de la història. Era una invitació, a vega-

des educada, a vegades brutal, a assumir aquesta derrota, a resignar-nos, a trobar-nos-hi bé i a renunciar definitivament a la nostra personalitat i, per tant, a la nostra dignitat.

«Oficial» era la divisa d'aquell altre poble que detentava el poder i el feia servir damunt un poble petit i indefens. Durant aquell període ningú, de la banda del vencedor, no feu un gest a favor del vençut. Ningú de dos grups de persones dels quals hauria estat lògic esperar-ho. Un, és el dels cristians que es reclamen de l'evangeli (no pas els «nacionalcatòlics») com, per exem-

ple, un Miret Magdalena, un Jiménez Lozano... L'altre és... el dels anarquistes que, d'acord amb les seves doctrines, havien d'haver protestat de la utilització del poder d'un país damunt d'un altre i de la privació de llibertat que li era imposada.

Haurà acabat, el qualificatiu «oficial» de significar totes aquestes coses tan tristes?

Equivaldrà d'ara endavant a mútua comprensió i respecte, harmonia, un grau més elevat de civilització...?

Déu ho faci.

J. Rovira Tenas

El vici de llegir

Per llei natural, els vicis, tendeixen a ensenyorir-se de la persona que els pateix fins a fer-se irresistibles. Segons els moralistes la nostra civilització arrossega una infinitat de vicis ancestrals i cada dia en surten de nous. Per la majoria de la gent gran, la joventut d'avui, és tinguda per molt viciosa i considera que els vicis van en augment. En un cas, almenys, això no és veritat. Es ben evident que el vici de llegir es va perdent. Conversant amb la gent és fàcil comprovar que cada dia hi ha menys viciosos de la lectura. Les llibreries vessen de llibres, i la gent en compra. Les publicacions periòdiques entren a la majoria de les cases i són fullejades amb avidesa. Però es llegeix poc i malament. Per uns, llegir és un pur mecanisme per a combatre l'avorriment. Es beure sense set. Es menjar sense gana. Per altres, llegir, és una pura necessitat professional. Com posar gasolina al cotxe. Com prendre píldores per a mantenir-se en forma. Sentim dir que la gent d'avui no té temps de llegir. Realment tothom viu molt aqueferat i per llegir cal temps i calma, coses que certament avui escassegen. Però l'escassetat de lectors obeeix a d'altres raons. Comentant aquest fet hem sentit dir: —A mi, llegir em cansa. Escoltar la ràdio i veure la televisió ho trobo més amè i més pràctic—. Observeu que el que parla així no fa cap referència al temps ni a la calma. Parla de cansament, d'amenitat i de comoditat. Ens diu senzillament que la lectura li exigeix un esforç que ell no vol fer. Per això els mitjans de comunicació audiovisuals tenen tanta acceptació. Per això les revistes populars i els periòdics infantils donen preferència a la imatge i estalvien tant com poden la lletra. Per comoditat la gent, grans i xics no llegeixen. Escolten i miren i ja en tenen prou. Els petits llegeixen els quatre mots que acompanyen els ninots. Els grans llegeixen tot just els peus de les imatges. Deia, fa poc, una especialista en literatura infantil, que els periòdics anomenats TÈBEOS i la televisió són la causa de la poca afecció que la mainada té per la lectura propiament dita. El mateix pot dir-se dels que només fullegen revistes i veuen molta televisió. Amb aquest entrenament no seran mai bons llegidors. El veritable lector s'identifica amb el text que llegeix; amb l'autor del llibre; amb el tema, amb les idees i els sentiments i, si n'hi ha, amb els personatges, amb l'escenari, amb l'acció. El bon lector complementa subjectivament amb la seva imaginació tot el que l'autor del llibre ens ofereix. I el goig de llegir es troba precisament en l'esforç que cal fer per imaginar en formes concretes les descripcions que l'autor ens insinua. Llegint, cada lector crea les pròpies imatges, les pròpies idees i els propis pensaments. La qual cosa vol dir que la lectura té un valor formatiu molt superior a tots els sistemes audiovisuals.

Josep Badia i Moret

LLIBRERIA - PAPERERIA

VALLDENEU

Generalíssim, 238 - Telèfon 870 83 70

GRANOLLERS

Ratilles breus

Escòcia i Gal·les

El començament de la campanya pel referèndum de l'Estatut està al caure, mentre una sèrie d'incògnites sobre la participació del poble i els seus resultats desvetllen a molts catalans. Mai he sentit entusiasme personal pels referèndums perquè rera una sola pregunta i una sola resposta hi ha un nombre quasi infinit de distincions; matizos; contrasentits. El mateix passa en el cas de l'Estatut. Malgrat totes les reserves, reconec que és una eina inqüestionable i inevitable pel futur de Catalunya. Cal, doncs, promoure el Sí, un sí rodó, categòric, clar, contundent al conjunt de l'Estatut, perquè els nostres representants polítics van dir sí a Sau i al que representa, malgrat les retallades nefandes. El que fa mal és que certs catalans que van ajudar de manera pública i notòria a dir sí a la Constitució dels «pobles d'Espanya», ara solament aconsellen la participació, com si els resultats positius no fossin importants. No pensem en el referèndum dels gal·lesos i escocessos que varen aconseguir solament un 12% i un 33% respectivament, i s'han quedat sense autonomia i sense illusió. Escòcia i Gal·les poden ser una advertència clara i seriosa pels catalans.

Joan Barcon

Telèfons d'Urgència

Comissaria Policia	870 75 99
Polícia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Parada Taxis	870 30 28
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
	870 78 61

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevostl
Col·laboren: J. Rovira Tenas - Josep Badia i Moret - Josep Garrell i Soto - R. Munné i Coll - J. C. B. - Jordi Iniesta Forns Montserrat Dalmau - Josep Porcar i Pujadas - Montserrat Ponsa i Tarrés - Esteve Sarroca - Francesc Sala i Carme Garrell i Traveria.
Correspondència: Carrer Clavé, 46
Corrector: Jaume Camp
Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Festa de Barri

Els veïns de la popular Barriada de Sant Miquel, avui dissabte i demà diumenge, celebraran la típica **Festa de Barri**, podem dir que amb ella finalitzaran les festes d'estiu, encara que fa uns dies que estem a la tardor. El programa d'actes és per no parar en tot el dia: Dissabte, 29, Plaça de Sant Miquel, matí a les 10, Taller de Carotes i Capgrossos; a les 12, Cercavila. Carrer Llevant, tarda, a les 4, Gymkhana Ciclista, per infants i juvenils; a les 10 de la nit, Gran Ball, per Pere Vilà i el seu conjunt.

Demà, diumenge: A les deu del matí al carrer Murillo. Torneig de Baldufa; a dos quarts d'onze, Exhibició d'Aeromodelisme, i a les dotze, Audició de Sardanes per la Cobla Genisena, a la Plaça Sant Miquel. Tarda, a les quatre, Jocs Infantils i Titelles, i a les deu de la nit, Ball de Fi de Festa, per Los Rombos, al carrer Murillo.

Classes de Català

L'Associació de Veïns 4 Barris, organitza, en el Col·legi Anna Mogas, Classes de Català, que s'iniciaran el proper mes d'octubre fins el mes de desembre. L'horari del curs és a dos quarts de nou del vespre. Per inscripcions us podeu dirigir a l'Associació de Veïns.

Centre d'Estudis

Associació Cultural, el proper dilluns 1 d'octubre, a quarts d'onze de la nit, iniciarà el Curs 1979-80 del Centre d'Estudis, a la Fundació P. Maspons i Camarasa - Casa de Cultura, amb la ponència **La Ràdio a Granollers**, a càrrec del membre numerari Josep Farnés i Sararols.

Prova de Velocitat Vila de Canovelles

Demà, diumenge, els afeccionats a les curses de motos tindran una matinal molt interessant ja que es celebrarà la **Prova de Velocitat Vila de Canovelles**, en el circuit de Can Castells. Aquest esdeveniment està organitzat per Escuderia Sastre. La prova és puntuable pel «Trofeo Montesa - Cano», de 74 i 125 c.c. i a més hi haurà una cursa de 250 c.c. per a seniors. S'iniciarà aquesta competició de velocitat a les onze del matí.

Centre de Planificació Familiar

El proppassat divendres 14 de setembre, a la Casa de Cultura Sant Francesc, va haver-hi la presentació del Centre de Planificació Familiar de Granollers, instal·lat a la Policlínica del Vallès. Van intervenir-hi M.ª Rosa Vinyallonga, Pere Rafecas i Eugeni Castells. Assistiren a l'acte prop d'un centenar de persones.

S'informà a gran trets del que vol ser el funcionament d'aquest centre, tot fent saber que cada dia de 9 a 11 del matí, qualsevol persona interessada en rebre informació, o en oferir la seva col·laboració, pot dirigir-se a la 4.ª planta de la Policlínica del Vallès.

Estils i tendències

Durant la primera quinzena d'octubre, a la Sala de Cultura Sant Jordi, de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, hi haurà un esdeveniment pictòric que mobilitzarà els granollerins i fins i tot gent de la comarca, es tracta de l'Exposició d'Estils i Tendències, amb obres de diferents artistes catalans i de granollerins, que està organitzada per la firma comercial Eminad.

Concurs Literari i Concurs de Cuina

L'Ajuntament de Caldes de Montbui, amb motiu de la Festa Major 1979, ha convocat el X Concurs Literari Local i Primer Comarcal en Homenatge a J. V. Foix, de Prosa i Poesia. Les obres podran ser en català o castellà i els premis seran lliurats el dia 14 d'octubre.

També ha convocat el II Concurs d'Arròs a la Cassola pel dia 21 d'octubre, a les dotze del migdia, al Passeig del Remei.

Veïns que replanten jardins

Els veïns dels pavellons del Grup Victòria, fa una colla de dies que decidiren replantar els jardinetes de davant de casa seva que estaven completament deixats de la mà de Déu. Avui, quan hom passa per aquell indret li dona la sensació de netedat, llàstima que la preciosa herba que ja ha fet acte de presència, tingui d'estar protegida per filferros, precaució que han adoptat els bons veïns granollerins perquè els intrusos no els facin malbé el «seu jardí»...

La nostra enhorabona a aquests ciutadans que ens demostren que desitgen un Granollers amb jardins i net.

Exposició antològica

L'Obra Cultural de La Caixa de Pensions presenta l'obra d'Aristides Maillol en una exposició antològica, que s'obri al públic ahir dia 28 i restarà oberta fins el 15 de novembre en el Centre Cultural de «La Caixa», de Barcelona.

L'exposició està composta principalment d'escultures i pintures, així com una extensa mostra de la seva obra gràfica i ressaltar les cinc peces monumentals que s'instal·laran als jardinetes centrals del Passeig de Sant Joan.

Amb aquesta esplèndida manifestació artística quedarà inaugurat el Centre Cultural de «La Caixa», situat en el Passeig de Sant Joan, just per damunt mateix de l'Avinguda Diagonal, concebut com a nucli propulsor d'iniciatives de signe cultural al servei de Barcelona i Catalunya.

En l'interior de l'exposició es projectarà un Audiovisual sobre la vida i obra de Maillol.

1.ª Trobada de Cobles Infantils i Juvenils

En el IV Aplec Ciutat de Lleida, que es celebrarà el 21 d'octubre, el Grup Sardanista Montserrat, organitza la 1.ª Trobada de Cobles Infantils i Juvenils a les terres lleidatanes, en la que participaran les cobles: Ciutat de Terrassa, Els Vaillets de Figueres, Infantil i Juvenil de Blanes, i Jovenívola de Sabadell.

Amb motiu d'aquest Aplec, s'han convocat els concursos de Fotografia, Pintura, Dibuix i Poesia, amb els temes: La joventut interpreta la Sardana, Cobles Infantils i Juvenils i el IV Gran Aplec Ciutat de Lleida. Els interessats en participar-hi poden demanar les bases a: Alcalde Costa, 46, 2.ª-2.ª - Lleida.

Convocatòries de Premis de Llengua Castellana

Hem rebut del Ministeri de Cultura, les convocatòries dels premis de Literatura en Llengua Castellana de l'any 1979 que són: «Miguel de Cervantes» dotat amb 5.000.000 de pessetes; «Novela y Narrativa», «Ensayo» i «Poesía en Lengua Castellana» dotats amb 1.000.000 de pessetes, i el Premi d'Història d'Espanya «Marcelino Menéndez Pelayo», dotat amb 1.500.000 pessetes.

Defuncions

Del 15 al 23 de setembre, a Granollers, han mort: Dolors Casellas i Gabarro, 83 anys, vídua Joan Bassa i Soler; Joana Bosch i Nicolau, 59 anys; i Carme Puig i Barrimat, 68 anys, vídua Jaume Oliveras i Bassa.

Illa esports tot per a l'esport

Generalíssim, 165 - Telèfon 870 16 34

GRANOLLERS

CALÇATS CANAL

Carrer Sant Roc, 21 - Telèfon 870 06 31
GRANOLLERS

Centre de Formació
de Conductors
SCALEXTRIC

Vostè necessita el Carnet

Benvingut
al permís de conduir
Aconseguiu-lo
sense esforç i pagueu-lo
sense problemes

PREUS POPULARS

Roger de Flor, 57 - Passeig Colon, 29
Telèfon 870 66 16
GRANOLLERS

ellams
Duplicator C.º, S. A.

Fundada en 1917

Màquines Multicopistes
Gravadors Electrònics de Clixés
Guillotines
Clixés Multicopista
Tipus Mecanogràfic i Electrònic
Tintes Multicopista
Tipus Emulsió i Oll
Corrector Clixés
Estoigs Estyletes per a dibulx clixés
Planxes per Offsset

IMPORTANT: Totes les màquines i accessoris oferts
en aquesta llista, són exclusivament importats del Japó

Distribuidor Oficial i Servel Tècnic

Llibreria Carbó

A. Clavé, 36 - Telèfon 870 04 32

CODINACH

Plaça de la Porxada, 8
Plaça de les Olles, 1
Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

Dra. M.ª A. Casanovas i Fuster

Coll, nas i orella

Dijous de 10 a 1 □ Dilluns, dijous i divendres, de 6 a 8

Santa Elisabet (Corró), 11, 2.º, 1.ª □ GRANOLLERS

La vista és la que treballa

A la pàgina 5 del nostre número anterior hem trobat una sèrie de barbarismes. Els destaquem tot seguit.

TAMANY. — A la cinquena Base del Concurs de projectes gràfics de plaques de retolació de carrers, fetes públiques pel nostre Ajuntament, consta el mot *tamany*, inexistent en català. La paraula castellana *tamaño*, quan vol expressar la dimensió que ha de tenir una cosa per a l'ús a què està destinada, hem d'usar el mot *mida* (com havia de constar a les esmentades Bases). Ara bé, quan vulguem manifestar allò que té de gran una cosa, llavors emprarem *grandària*.

Al mateix anunci se'ns diu que els models presentats *estaran* exposats al públic a l'entrada de l'Ajuntament i que *estarà* a disposició dels interessats un qüestionari a fi de recollir les seves opinions. Sobre aquest verb hem de dir que ens hauria agradat més l'ús del verb *ésser* i posar, per tant, *seran* i *serà*, tota vegada que no hem d'oblidar que, en la nostra llengua, *estar* significa permanència i *ésser*, circumstancialitat. Ex.: *La meva germana és a Barcelona* (si hi ha anat); *la meva germana està a Barcelona* (si hi viu). Com que els expedients, bases, anuncis, edictes, bans, etc., dels organismes oficials s'exposen per uns períodes determinats, circumstancials, no permanents, llavors *són* a disposició dels interessats i no *estan*. Agraiem, doncs, sincerament que sobretot la Corporació Municipal posi la màxima cura en la redacció dels seus escrits, ja que estímem que és la primera que ha de lluitar per la puresa intrínseca de la nostra parla.

FULANO. — En un article de la mateixa pàgina hem vist aquest mot castellà, per cert molt usat habitualment. Cal dir *tal* o bé *en tal*. L'expressió castellana *fulano*, *mengano* o *zutano*, la traduirem per *tal* i *tal altre*; i la de *fulano*, *mengano* y *zutano*, per *aquest* i *l'altre* i *el de més allà*, o bé per una de molt catalana i molt corrent, *en Pau*, *en Pere* i *en Berenguer*.

XUNGUEROS. — Hem de suposar que aquesta paraula és un derivat de la castellana *chunga*, la qual en català cal traduir per *rifada*, *passejada*, *broma*. La frase *estar de chungu*, per *estar de broma*, i el verb *chunguearse* per *rifar-se*, *passejar-se*. Per tant, hem d'admetre que l'articulista valia dir que els esportistes del Marlboro All Stars es rifaren un xic de la gent. Llavors, en lloc de *xungueros* havia d'haver posat *rifaires*.

REFLEXEN. — El verb *reflexar* no consta al nostre Diccionari. Conseqüentment, la forma verbal *reflexen* és incorrecta. La traducció catalana del verb castellà *reflejar* és *reflectir*. Així, calia usar, en aquest cas, *reflecteixen*.

EDITORIAL

Tanquem, sense coaccions

Creiem que la nostra posició respecte el problema dels dèficits escolars es prou coneguda i, per tant, ens podem estalviar els epítets que, al nostre entendre, mereix l'actuació del Ministeri d'Educació.

I ens atreviríem a dir que la reivindicació escolar té el suport de gairebé la totalitat dels ciutadans de Catalunya, llevat del cas en que es pretén enfrontar l'escola estatal amb la privada.

Té el suport en el fons, no pas en la forma en que s'ha volgut portar a terme la reivindicació.

L'acció reivindicativa havia de dirigir-se contra la gestió ministerial i no pas contra els automobilistes, les escoles privades, els infants, les famílies, les empreses, etc. cercant crear un clima d'anormalitat i de malestar, totalment ineficaç per a resoldre el problema.

Mentre al Ministre d'Educació ni tan sols se li feien pessigolles, es tallaven les carreteres impeding la lliure circulació als usuaris, la immensa majoria d'ells treballadors que anaven o tornaven del treball; es mantien tancades les escoles, deixant els infants al carrer, amb el greu perjudici per a ells i les seves famílies; s'acordaven aturs a les fàbriques i el tancament de botigues; i es convocaven diades de lluita, desviant la veritable atenció del problema escolar amb el fantasma, sovint real i perceptible, de la inseguretat ciutadana i el despreu a la llei a les normes de convivència més elementals.

Malgrat tot, ha prevalgut el civisme i, per obra de tots, la diada de lluita, del dijous dia 27, ha estat a Granollers una diada de pau. Les rares botigues tancades, havien col·locat un rètol que deia: «tanquem sense coaccions». Les altres, igualment solidàries de la reivindicació escolar, tenien obert, també, sense coaccions. A la solidaritat amb l'escola ha pogut afegir-s'hi la solidaritat amb la llibertat. Felicitem-nos-en, i felicitem, també i especialment, al Sr. Alcalde, per la part que li correspon.

Malhauradament, no podem fer el mateix respecte d'altres poblacions de la nostra Comarca.

SAPIGUÉ. — Forma verbal també incorrecta i inexistent. La tercera persona del singular del present perfect d'indicatiu del verb *saber* (que és la usada a l'article on consta l'errada) és *sabé*. Les formes *sàpiga*, *sàpigues*, *sapiguem*, *sapigueu* i *sàpiguen* s'usen al subjuntiu i a l'imperatiu.

Finalment, a l'anunci inserit a la mateixa pàgina hem filuistrat les següents errades:

BOLSOS. — Cal posar *bosses*

ARTICLES PER VIATGE. — *Articles per a viatges*

MONEDERS. — *Portamonedes* (vegi's el nostre número 14)

BILLETERS. — *Bitlleters* o *bitlletteres*
No cal dir que esperem les rectificacions oportunes en properes edicions.

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

Masó
GRANOLLERS

Sastreria
Camiseria
Confecció

Plaça Perpinyà, 3
Telèfon 870 05 95

L'Escola encara é

Ensenyament Estatal 79-80

Collegi	Plant. Prof.	1 - 6 - 79		Alumnes desatesos
		Preescolar	E.G.B. 78-79	
Pereanton	30	151	916 (629)	49
Victòria	10	80	333 (331)	6
J. Solans	10	37	362 (345)	43
C. Bellera	26	295	624 (617)	—
Granullarius	20	35	517 (454)	12
Vallès	18	64	566 (468)	6
		662	3.318	

Ensenyament no Estatal

Anna Mogas	?	162	652 (627)	120
Vedruna	19	110	650 (656)	64
Escolapia	?	160	654 (667)	55
Municipal E.G.B.	?	145	591 (538)	117
Educem.	?	84	300 (289)	10
Cervetó	?	205	431 (471)	42
Estel	?	80	280 (237)	33
St. Esteve	10	60	280 (258)	77
Jardí	19	153	499 (445)	33
Brau	?	24	—	—
Calafell	?	25	—	—
Sant Antoni	?	22	—	—
		1.230	4.277	

Nomenaments que falten

Curs 1979 - 1980

	E.G.B.	E.E.	Parv. Dir.	Total	Plantilla
Pereanton	1	1	— —	2	19
Galí (Fátima)	—	?	— —	—	13
Victoria	—	?	— —	—	11
Juan Solans	3	—	— —	3	10
Granullarius	1	1	— 1	3	20
Vallès	3	—	1 1	5	20
C. Bellera	2	1	2 —	5	26
			Faltan	18	119

Granollers, 20 de setembre de 1979

Ayuntamiento de Granollers

L'Alcalde de Granollers junt amb els Regidors d'Ensenyament estan notablement preocupats per les mesures preses pel Ministre d'Educació durant aquest estí

Aquestes mesures tracten de reduir els mestres a cada centre i afecten a tot Catalunya.

A Granollers, en concret ens treuen els mestres —un per cada escola— d'educació especial i dos mestres més del C.N. Celestino Bellera. En total, doncs, 8 mestres, així com alhora no ens donaran els cinc mestres d'educació d'adults que necessitàvem pel present curs.

Davant d'aquesta situació els Alcaldes i Regidors dels Ajuntaments de

Catalunya, han fet diverses gestions, reunions recolzats per les AA. de Pares, AA. de Veïns, Centres Sindicals, etc..., juntament a la Generalitat.

A la darrera reunió celebrada el propassat 4 de setembre, entre el Conseller d'Ensenyament, Pi i Sunyer, i els Alcaldes, es va arribar als següents acords:

1. — Manifestar el profund desacord davant aquestes mesures que expressa sobretot la voluntat del Govern, d'afavorir l'ensenyament privat en contra del progrés en la qualitat de l'escola estatal.

2. — Compromís de tots els Ajuntaments a no resoldre aïlladament cap problema de dotació de mestres, com a forma de pressió, mentre el Ministre d'Educació proposés solucions globals.

3. — Coordinar les poblacions a través del cap de Comarca de cara a una acció conjunta a cada zona.

Davant d'aquesta situació veiem necessari d'iniciar una campanya d'infor-

mació començant pels centres estatals de Granollers, on hi seran presents el Sr. Alcalde i els Regidors d'Ensenyament.

La reunió tindrà lloc el dia de, a les de la tarda, a la Sala d'Actes del C.N.

Granollers, 6 de setembre de 1979

L'Alcalde,

Rafael Ballús i Molina

A tots els ciutadans del Vallès Oriental:

Les Associacions de Pares d'Alumnes de la Comarca, les centrals sindicals CC.OO. i UGT i els partits polítics PSUC i PSC (PSC-PSOE), denunciem els fets següents:

— El govern ha trencat la promesa de creació de noves aules que cobriessin les necessitats educatives de Catalunya.

— Ha mantingut la tradicional ineficàcia del MEC en l'adjudicació de places de mestres.

En fer això els objectius del govern d'UCD han estat i són:

a) Deteriorar l'ensenyament estatal —on els treballadors tenim els nostres fills— en benefici de l'ensenyament privat.

b) Minar les possibilitats futures de la Generalitat en aquest camp, a la vegada que desprestigi les nostres actuals institucions d'autogovern.

c) Mantenir la situació fins a desgastar la nostra lluita.

Aquests fets neguen el nostre dret a l'educació, retalla el nostre futur autonòmic i perpetua la nostra situació de poble i de classe marginats. Per tot això exigim:

1. — Una urgent adjudicació de les places escolars que necessitem.
2. — Transferència total a la Generalitat de les competències d'ensenyament.

Per a donar suport a aquesta reivindicació, demanem a tota la població del Vallès Oriental que participi activament, d'acord a la seva responsabilitat de pares i ciutadans, en les accions unitàries següents, a desenvolupar el dijous dia 27 de setembre:

— Vaga en les escoles estatals i privades.

— Aturs, assemblees i concentracions en les empreses.

— Tancament de comerços.

— Assistència a la manifestació convocada el mateix dijous, a les 7 de la tarda, al Parc de Montjuïc de Barcelona.

Vallès Oriental, 25 setembre 1979

Il·lustríssim Sr. Batlle de l'Ajuntament de Granollers

Les Juntes de les Associacions de Pares d'Alumnes dels Col·legis no estatals ANNA MOGAS - CERVETO - EDUCEM ESCOLES PIES - L'ESTEL - JARDÍ D'INFANCIA MUNICIPAL - COL·LEGI NENES BRAU - VEDRUNA - SANT ANTON, en la reunió celebrada el dia 25 de setembre, han acordat seguir les

Granollers, 26 de setembre de 1979

Il·lustrissim Sr. Batlle:

El President de la UNIO DE BOTIGUERS DE GRANOLLERS

EXPOSA:

Que la UNIO DE BOTIGUERS DE GRANOLLERS, com a orga de representació legal del sector de comerç a Granollers i enterada de que el dijous 27 de setembre de 1979 s'ens vol fer tancar, contra la nostra voluntat i sense cap tipus d'ordre legal. Fa saber que exigeix una protecció oficial eficaç que permeti de defensar el lliure compliment de la nostra professió.

Considerant que ja està prou escarriada i apurada des de tots els aspectes, i sobretot el fiscal, i a l'estar al corrent de pagament de tots els nostres impostos, no permetrem de ser obligats a tancar per problemes que no tenen res a veure específicament amb el comerç.

Es per això com fem saber des d'ací de les possibles mesures reivindicatives de tipus econòmic que ens veuríem obligats a prendre en cas de que la protecció oficial hagi estat ineficaç.

Trobem absurd que algún membre de l'Ajuntament, encara que no actui com a tal, es permeti donar consignes que promoguin l'alteració de l'ordre públic que tant ens incumbeix, instigant un delicte de coacció.

Per tot això fem responsable jurídica i econòmicament a l'Ajuntament, i concretament al seu Batlle-President, fins als límits legals que li pertocuin, de tots els possibles incidents que es puguin produir.

En la seva virtut, respectuosament,
SUPLICA, a V.I.:

Que tenint per presentat aquest escrit, es serveixi admetre'l, tenir per fetes les precedents manifestacions i previs els tràmits legals s'acordi accedir a lo anteriorment sollicitat.

Déu guardi a V.I. molts anys

Granollers, 26 de setembre de 1979

Signat: El President

Després d'una altra setmana

Les Escoles Estatals no han obert les seves portes.

El conflicte, a un mes vista, ha arribat a la segona setmana.

Recordem que d'ençà del dia 17, data fixada per al començament del curs, s'ha anat agreujant.

Fins a la tensió màxima que cristallitzarà en la Jornada de Lluita per l'Escola a Catalunya, convocada per dijous dia 27 de Setembre.

Aquests dies les cases han rebut més papers del compte. Comunicats, manifestos sobre un sol problema l'Escola. I l'Escola Estatal. A tots ens ha arribat o la tensió, o la por o la imaginació.

Reunions de Pares, Mestres, AA. VV., Partits polítics. A altes hores de la nit són fàcils de veure.

Sigui el que sigui el resultat de la Jornada de Lluita de la qual he parlat pot ser final d'una gran campanya que si més no haurà servit per posar a les pàgines centrals i en primera plana un tema important: l'Ensenyament i l'Escola.

Això en l'ordre dels desitjos en la realitat haurem pogut constatar el feble costellam d'aquesta institució. I ho hem constatat enmig dels crits i de les fugides de to.

Tots en som responsables, per activa o per passiva.

Per respecte callem. No sabem com dir el molt que desitgem una solució justa. En el fons el problema és una qüestió de justícia.

J. C. B.

recomanacions de la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat i apoiar la jornada del dijous, dia 27, i per tant, demanen als pares dels alumnes l'assistència a l'acte solidari per l'Escola de tot Catalunya que tindrà lloc a Montjuïc, a les set de la tarda.

Les juntes fan constar que s'adhereixen als desitjos de la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat.

Apoiar els camins de negociació establerts per la Comissió Mixta en col·laboració amb els Ajuntaments.

Arribar a la normalització de les activitats escolars en tots els Centres, essent absolutament necessari no suprimir les activitats escolars.

Mantenir la convivència entre tots els models d'Escola que hi ha a Catalunya.

I, conseqüentment, demanen a V.I. que prengui les disposicions més convenientes per al total compliment del que s'exposa.

Granollers, 26 de setembre del 1979

Al Poble de Granollers

En relació amb els dèficits en el nomenament de mestres, CONVERGÈNCIA I UNIÓN fa saber, una vegada més, la seva actitud de condemna de la nefasta gestió del Ministeri d'Educació, de suport a l'actuació de la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat, i de ferma reivindicació de la provisió de totes les places de mestres per tal, no tant sols de conservar els actuals nivells d'escolarització, sinó de millorar-los.

No obstant, **NO ESTEM D'ACORD:**

- Amb l'ocupació de les vies públiques, tallant o bé dificultant el tràfic normal.
- El tancament d'establiments i empreses.
- Les coaccions, per qualsevol, mitjà, a altres ciutadans, impedit-los exercir els seus drets i llibertats.

— La continuació del tancament de les escoles, deixant els infants al carrer.

Els regidors de la nostra Coalició han fet avinent al Sr. Alcalde, primer responsable de la normalitat ciutadana, **LA SEVA PROTESTA PER:**

— L'actuació demagògica de membres de la Corporació Municipal, que han instat i patrocinat mobilitzacions, que només podien generar violència, i que no tenien cap eficàcia en la solució del problema.

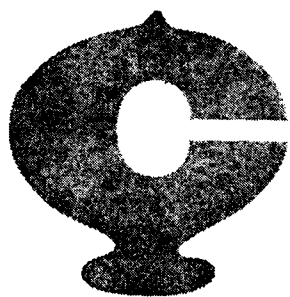
— La utilització de la casa de l'Ajuntament, per a convocar manifestacions, jornades de lluita i tancament d'escoles.

— L'haver fet figurar el propi Ajuntament entre els convocants, sense previ acord de la Corporació.

Nosaltres, CREIEM que l'Autoritat no ha de cridar a la lluita i al tancament de les escoles, sinó a la pau, a la convivència ciutadana, al respecte als drets i llibertats de tothom, i a l'obertura de les escoles. Els mals del nostre país demanen de tots un treball seriós.

I no és pas un treball seriós deixar les escoles buides i portar els infants a mobilitzacions que difícilment comprenen, exposant-los als greus perills d'aquest tipus d'accions.

Convergència i Unió - Granollers 25 de setembre del 1979

CAIXA DE CRÈDIT GRANOLLERS

S. COOP.

Carrer Aribau, 25 - Barcelona

Telèfons 254 28 10 - 254 28 11

SETEMBRE 1979

Ja tenim

Oficina a Barcelona

per facilitar les operacions dels clients i socis
de la capital i dels granollerins

El còlera

La incubació del còlera oscil·la des de 8 hores a 5 dies

Durant l'estiu, amb l'elevació de les temperatures, augmenta el consum d'aigües, begudes, gelats, fruites, hortalizes i verdures; així com banys en piscina amb deficient control o en rius i platges a la vora de les zones immediates a la desembocadura de clavegueram, afavorint amb això l'aparició d'infeccions intestinals, que en la majoria dels casos presenten formes banals i en alguns altres formes més serioses que necessiten un tractament hospitalari.

En aquesta somera tasca, realitzarem una petita recopilació d'una d'aquestes infeccions, el còlera, amb un record Etiològic Històric i Epidemiològic, o ressenyant també unes normes d'higiene individual amb el fi d'evitar les infeccions intestinals.

El còlera és una enfermetat que es caracteritza per l'aparició repentina, en un gran nombre de casos, de dolors abdominals intensos, vòmits i diarrea aguda.

Es produeix com a conseqüència de la infecció per *Vidre comma* o *Vidre cholerae*, un organisme on el tamany oscila entre una i tres micres de longitud i 0'4 a 0'6 micres de grossor, de forma curvada o helicoidal és Gram negatiu.

Aquests mateixos símptomes de l'enfermetat poden aparèixer en infeccions per altres gèrmens patògens com Shigelles o Salmonelles i en intoxicacions d'origen divers. Unicament es pot afirmar que els símptomes descrits són produïts per el Vidrion colèric quan aquest ha pogut ser aïllat en cultius de laboratori de solatges diarreïques i a més per la propietat d'aglutinar els sueros anti O del grup I.

Probablement, aquesta enfermetat va fer la seva aparició en els segles XVI o XVII a l'Índia i Xina. La primera epidèmia que es coneix és la del segle XIX i a partir d'aquesta s'han desenvolupat fins a set pandèmies amb gran mortalitat entre la població humana.

A Espanya, entra l'enfermetat a l'any 1884 amb l'arribada al port d'Alacant d'un vaixell procedent d'Oran.

A l'any 1885, Robert Koch va aïllar l'agent etiològic de l'enfermetat i també per aquests temps Jaume Ferran fa servir per primera vegada el mètode de vacunació amb gèrmens vius; posteriorment segueixen les tasques de Bordet, Pfeiffer, Metsschnikoff de gran importància en la profilaxis de l'enfermetat.

L'última pandèmia, s'inicià el 1961 a Macao des d'on es va estendre a tot el continent asiàtic. El 1970 es va estendre als països de la conca del Mediterrà; a Espanya fa la seva aparició el mes de juliol i la zona implicada va ser la província de Saragossa i concretament les poblacions de la conca del Jalón des d'on es va estendre a la zona valenciana. A l'any 1973 va aparèixer un brot important al sud d'Itàlia a les poblacions de la costa de l'Adriàtic. Durant els anys 1975, 76, 77 i 78 s'ha observat una progressiva disminució dels casos la qual cosa sembla indicar que l'enfermetat evoluciona cap a un franc declivi.

Tradicionalment es considera que el còlera és una enfermetat que es transmet per l'aigua i encara que això pot ser cert, és en aquells països amb xarxes de clavegueram deficient, no és menys cert que la transmissió l'efectua el propi individu la qual cosa significa que tots els malalts lleus que no necessiten hospitalització ni aïllament, poden actuar com transmissors de l'enfermetat.

Actualment el còlera està produït per les cepes denominades *El Tor*, i que aquestes tendeixen a romandre en àrees receptorés adequades des d'on s'estenen formant noves àrees epidèmiques. El vidre *El Tor* persisteix en l'organisme durant més temps que la cepa clàssica i se la pot trobar en solatges durant 2-3 setmanes després de la infecció.

Els vibrions, poden multiplicar-se en els aliments i per tant es poden motivar brots de còlera per la ingestió de menjar contaminat. La llet constitueix un mitjà en el que els vibrions poden romandre durant molt temps. Els derivats de la llet seran perillosos si dins de la seva elaboració no han seguit les normes d'higiene establertes.

Els aliments congelats i deshidratats són favorables a la persistència de vibrions dependents del perfeccionament del procés de congelació o dessecació. Les verdures fresques i fruites que estan contaminades no resulten contagioses després de 1-5 dies, dependent del pH, a la temperatura ambient o de 3-8 dies en el refrigerador.

En el peix i els mariscs els vibrions romanen vius durant 3 setmanes, el que junt a que alguns d'aquests aliments es consumeixen crus, explica que ells hagin estat responsables de l'aparició de brots epidèmics.

El període d'incubació del còlera varia des de 8 hores a 5 dies. Els casos lleus no es poden distingir clínicament dels atacs lleus d'intoxicació alimentària causats per estafilococos o per Salmonelles. En aquests casos, el diagnòstic depen totalment de l'aïllament i identificació del vibrión.

Els vibrions es multipliquen en l'intestí prim a gran velocitat i produeixen una exoenterotoxina que provoca irritació i ulceracions de les capes superficials de la mucosa. El principi d'aquests símptomes pot ser gradual però més freqüent és que sigui repentí.

La sintomatologia clínica que el metge determinarà perfectament, s'ha de confirmar amb l'estudi bacteriològic de les excretes. La mostra es sembla immediatament, es fan observacions de movilitat, test d'immovilització, la tècnica dels anticossos fluorescents permet en un 90 % dels casos fer el diagnòstic en 2 hores. Les colònies positives s'han de sotmetre a proves d'hemaglutinació, de sensibilitat a la polimixina i al fago del grup IV.

Jordi Iniesta Pons
Col·laborador de la Càtedra
de Micrologia de la
Facultat de Medicina de
Barcelona

Jardineria

Clívia

La flor de la clívia és cobejada pels amants de la jardineria com una planta de luxe. El seu fullatge verd-fosc i les seves fulles inclinades, totes a la mateixa direcció, la fan decorativa i apropiada per posar-la allà on es vulgui ja que no és molt exigent, no obstant, com totes les plantes té les seves exigències i també un secret.

Les persones que la cultiven diuen que tarda anys a florir i que ho fa quan li dona la gana i això no és cert, floreix quan li toca el sol i és aquest el seu secret.

Per estar segurs que la tenim sempre en la mateixa posició de cara al sol, és pràctic de fer un senyal amb pintura al test. D'aquesta manera podeu estar segurs, que si floreix aquest any ho farà el vinent.

El seu lloc preferit és el ombrejat, encara que li agrada que li toqui una estona el sol directament, no vol molta aigua, ni un test massa gran (amb 20 o 22 centímetres en té prou) és millor deixar-la sola que amb fills, ja que d'aquesta manera pot desentrotillar amb més elegància les seves fulles.

Les seves flors de color taronja solen florir dues vegades l'any, primavera i tardor, i les seves tiges d'uns cinquanta centímetres d'altura recullen un pom acampanat d'un diàmetre de 10 a 15 centímetres.

Una vegada té la primera campana florida, si la teniu al jardí, entreu-la en un lloc fresc, i cal sovintejar més les seves regades, ja que com totes les plantes florides necessiten més aigua per mantenir la seva tendresa. Això farà que allargueu la vida de la flor i a canvi vosaltres podreu gaudir més temps de la seva bellesa.

A mesura que es van marcint les flors, cal treure-les perquè no granin, ja que no cal fer granar una planta que no en necessitem les seves llavors i així donem pas perquè pugui realitzar més esplendorosament la seva brotada, la qual es realitza immediatament després de la seva florida, essent aquest el temps indicat per canviar-la de test si per les seves dimensions fós necessari.

Cal tenir molt en compte, en trasplantar-la, de no trencar ni una de les seves carnosos arrels i abans de fer-ho tenir el test unes hores submergit en aigua i disposar d'unes bones eines de jardineria.

Montserrat Dalmau

CLASSES D'ANGLÈS

Carrer de Barcelona, 22

Telèfon 870 08 95

(GRUPS LIMITATS)

EUSKADI

— | | —

Per força hem de parlar dels verds d'Euskadi, ja ho deia fa alguns anys en Raimon, Euskadi es verd per tots quatre costats. He pensat moltes vegades, veient aquells poblets de només un grapat de cases, polits i nets, penjats a dalt d'una muntanya o prop mateix d'un riu, he pensat, dic, que així havien de ser molts poblets de la nostra Catalunya cent anys endarrera.

Voldria doncs avui parlar una mica dels pobles, però de veritat que no sé quin triar, la llista és llarga, tenim a la costa: Getaria, Zarautz, Zumaia, Motriko, Usurbil, Aginaga i més a l'interior: Antzuola, Oiniati, Bergara, Elgoibar, Mondragón, Tolosa, Zumàrraga, etc.

N'haureu sentit parlar de quasibé tots, segur. Surten prou sovint al diari com dèiem la setmana passada.

Bé, parlem avui d'un poble, si hagués de triar-ne un de la costa, tant per veure'l com possiblement per viure-hi tota la vida, em quedaria sense cap dubte amb Getaria.

Potser haureu vist per televisió l'anunci aquell del Codorniu, surt «el ratolí» de Getaria, però és que Getaria és bastant més que el ratolí. Imagineu-vos, tanqueu els ulls, hem sortit de Zarautz per una carretera que voreja el ferotge Cantàbric, sentim les onades esclatar amb tremenda força ben aprop de nosaltres, és de bon matí i el cel, avui tot blau deixa veure la sortida del sol i al mateix temps tota la impressionant bellesa del lloc on ens trobem. La carretera ens ha portat fins a Getaria, baixem cap a port. Més que port és com una cala reduïda i amagada on les barques es resguarden com poden dels embats violents del mar, sí, té estructura de port però és molt petit.

A Getaria va néixer Joan Sebastià Elcano, hi ha un parell d'estatuetes commemoratives del fet, una a l'entrada del poble i l'altra dominant aquest petit port del que us parlava, però la cosa més bonica que té Gestaria no és només el port, són els carrers, estrets, enfilats, sempre humits, doncs el poble per una banda rep el mar tranquil i sosegat, però per darrera es converteix en quelcom totalment diferent, les roques i murs encimentats no poden evitar que la major part de l'any les fortes onades i el dur esclatar de l'aigua vagin a petar als carrers mateixos del poble, donant una sensació de ser un intrús als dominis del

mar, i pensant que en qualsevol moment aquest mar es llançarà a fons per recuperar un espai que té tot el caire de ser seu. Getaria viu del mar, la gent hi és completament identificada, i de vegades pasejant-me per amagats i enfilats carrers, plens d'una mena d'herba com si fos molsa que s'enfila per les parets i surt per totes les esclotxes de les cases, amb impermeable posat o bé a sota el braç, perquè mai no se sap quan començarà a ploure, però segur que començarà, crec que estic en una mena de nova Atlàntida, o país a dins del mar, tal és la identificació del paisatge, l'estructura del poble i la mateixa manera de ser de la gent. Tots, tots els bascs de la costa miren amb ulls mig tancats i parlen amb reverència i fins una mica fluix quan la conversa tomba cap a assumptes del mar. Tots hem sentit a parlar de les excursions i sortides més enllà de tot límit prudencial que han portat a cap des de molts anys endarrera aquesta gent, però un cop ets allà i veus les barques, i, coneixes la gent, comprens desseguida el molt que tenen aquestes sortides d'aventura, però també el molt que tenen de

necessitat, necessitat de continuar-se demostrant ells mateixos, a ells mateixos, que aquella raça de mariners que no s'espantaven per res, continua viva, però sabent com saben que no tindran mai res a fer contra la força desencadenada d'una mar embravida que no és mar, és quelcom més.

Getaria té també una església, és del segle XVI i és dedicada a San Salvador, no és gaire gran i domina també l'entrada al port, sempre hi ha una llàntia d'oli encesa, homenatge i record dels qui són al mar i encara no han tornat. La gent, el poble, és clar i sincer, et donen el que tenen i no et demanen res a canvi, aquest sentit hospitalari el trobarem per tot arreu a Euskadi, és una cosa que porten molt endins i que per cap circumstància no volen abandonar.

Getaria, és el mar, Getaria, és la terra. Getaria, és viva representació de com és el caràcter de la gent d'Euskadi, forts, de vegades violents, però sincers i sencers, durs però amollables. Com hem dit abans, Getaria, és el mar, Getaria, és Euskadi.

Josep Porcar i Pujadas

CUINA

Ametlles salades casolanes

És llàstima de no poder disposar de més temps per a entretenir-se en aquestes preparacions, que alhora que serveixen per a aprofitar les ametlles que tinguem a l'ametller del jardí, o aquelles que algun amic o parent ens hagin fet arribar, del seu hort, la il·lusió de poder «fardar», quan es serveixen a taula, dient que són de preparació pròpia. La primera cosa que cal fer, és trencar-les, i escaldar-les per a treure'ls la pell.

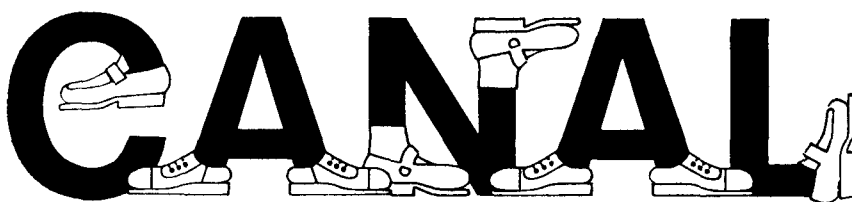
Posar una paella al foc amb oli; quan estigui a punt, fregir-les sense que s'arribin a torrar. Tingueu un drap net, al costat del foc, i a mesura que les aneu traient escorregudes de la paella, deixeu-les sobre el drap, a fi que no hi quedi gens d'oli. Empolsineu-les de sal, abans que es refredin. Si les poseu en pots ben tapades, es conserven tant, com sigueu capaços de no menjar-les.

Pastís de formatge

Encara que sigui amb una nota breu, no ens oblidem de la cuina. L'hàbit de córrer sempre, ens ha conduït a buscar facilitats pel que fa a focs, atuellis i menes, fàcils de preparar, però que no tinguin res a envejar, a les de preparacions lentes. El dia que l'espai ho permeti, parlarem d'estris i utensilis necessaris, avui.

Poseu en un atuell, 4 formatges dels anomenats «saladitos», 9 cullarades de sucre, 3 de Maizena, 1 de bon conyac, 3 rovells d'ou. Barrejeu-ho bé i afegiu-hi aleshores les 3 clares a punt de neu i 50 grs. de panses de Corint (abans les haureu remullat amb conyac unes hores), enfarinades. Unteu un motlle desmuntable i forreu-lo amb paper d'alumini. Aboqueu-hi la preparació. Poseu-lo al forn a 190° durant una hora.

Montserrat Ponsa i Tarrés

CALÇAT INFANTIL I JUVENIL

ANSELM CLAVÉ 46
GRANOLLERS
TELÉFON 8708560

GLOSES

Maneres de dir

Hi ha en el nostre parlar habitual algunes expressions estranyes, però de molt clara significació, que no sabem com han nascut ni com s'ho han endegat per arribar a donar-nos una tan perfecta representació mental d'un fet humà.

«Dormir com un soc» n'és una. La usem, quan s'escau, i sabem ben bé que volem dir amb aquesta frase incongruent que lliga al mot «soc» la facultat de dormir profundament. Perquè un soc és només un calçat de fusta d'una sola peça que algú —o molta gent— no coneixen ni de vista, però el fet d'associar-lo a la idea d'un son profund va aparèixer qui sap quan i aneu a saber per quina raó; ara ja no podem estar-nos de fer-ne ús, si volem que sigui ben comprès allò que intentem expressar. Ens en dóna un sentit que no pot ser més absolut i entenedor.

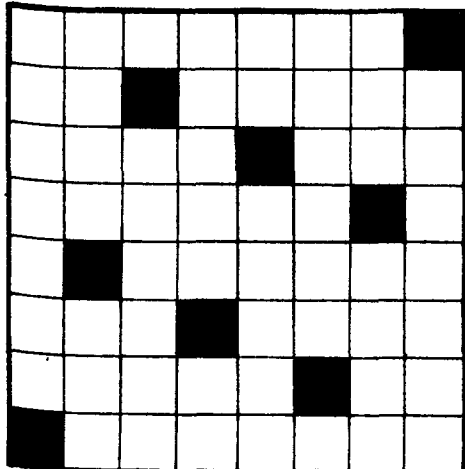
El que no ens imaginem és com s'ho fa un soc per dormir d'aquesta manera tan feliç i esdevenir, així, el símbol de la pregonesa d'un son que no pot ser més intens i reparador.

* * *

«...Veiem l'infant adormit així, dins del seu llit, un cop xarrupada la darrera cullerada d'aliment; deixat anar —més que no pas ajegut— les mans obertes damunt la gira, i un alè acompassat que s'endevina, suau i tranquil, sense remor. Dorm com un soc...».

XIXU

Mots encreuats - 34 • Quico

HORITZONTALS

1. Els han reduït, a les escoles estatals. —
2. Al revés, aliment. El que enganya les criades. —
3. Per rentar-se. Mal que es fan les

criatures. — 4. Serp de cascabell. Símbol del radi. — 5. Número. Habitació destinada a rentar-se. — 6. Al revés, pronom. El país de l'Ayatollah. — 7. Al revés, regió de l'Àsia central. Consonants. — 8. Al revés, bosc d'avets.

VERTICALS

1. Relatiu al mascle. — 2. Al revés, tabac en pols. Lliga d'Atracadors Associats. — 3. Sofre. Ara n'és l'època, però no se'n troben gaires. — 4. Va al trot. No arriba a Lord. — 5. El déu del sol. Prompte, de seguida. — 6. Prendre, robar. La segona. — 7. Paga, salari. Lletres de «baliva». — 8. Fruit del taronger.

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Bàsquet. — 2. Ll. uefeR. — 3. siol. Efe. — 4. Concís. G. — 5. A. Còmica. — 6. Dol. Raul. — 7. ADENA. Pi. — 8. Isòcron.
V.: 5. UE. ímraC. — 6. Efèsia. R. — 7. teF. Cupó. — 8. Regalín.

bassa

llenceria
brodats

Plaça dejs Cabrits, 1 - Tel. 870 02 13 - GRANOLLERS

Agenda

Cinema

ASTORIA

Perversa

El hombre que decidía la muerte

MAJESTIC

Teléfono

Ciclón

MUNDIAL

Emmanuelle negra se va al Oriente

El joven y la cuarentona

PRINCIPAL

Mi amigo el americano

Exposicions

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

Olis - J Moreno y J Góngora

Caixa d'Estalvis de Sabadell

Vell-Art

Treballs manuals d'artesanía

realitzats pels alumnes del centre

A B, Galeria d'Art

Sala A

cinc espais - cinc personatges

Sala B

Ucles

Caixa d'Estalvis Laietana

Treballs realitzats a l'Escola

d'Esplai en el curs 1978-79.

Futbol

Dissabte, 29

Tarda, a les 4

Partit d'Infantils

A les 5 - Veteranos

Granollers - Guitard

Diumenge, 30

Matí, a les 10 - Juvenils

Granollers B - Les Franqueses

A les 11,45 - Juvenils

Granollers A - Lissà de Munt

Foto *Battle*

Revelat de color fet per KODAK

ESTILS I TENDENCIES

Amb obres de

I. NONELL	S. DALI	L. GRANER
M. CUIXART	P. PRUNA	M. HUMBERT
H. PIJUAN	M. DOMENGE	V. RINCON
MANZANET	M. BEA	PAUSAS
E. GALWEY	A. MUÑOZ	MARC
ALBERTI	INIESTA	R. MERELLI
E. LOPEZ	J. PUJOL	J. PUIGDENGOLAS
J. L. ARIMANY	T. BASSA	R. BUFI
V. CASALS	A. DURAN	J. FRANCO
A. GARRELL	J. GENDRA	J. ICART
P. MERINO	D. PUIG	B. SERRET
J. TORRABADELL	J. VINYETA	

De l'1 al 15 d'Octubre

Sala de Cultura Sant Jordi
de la Caixa d'Estalvis de Catalunya

Plaça Maluquer i Salvador, 10 - GRANOLLERS

Horari feiners: tarda de 7 a 9, festius: matí de 11 a 2, tarda de 6 a 9

Una organització

Eminad